

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1535/2007

2007 m. gruodžio 20 d.

dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisija įgaliojama reglamentu nustatyti ribą, kurios neviršijanti pagalba laikoma neatitinkančia visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, ir dėl to jai netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.

(2) Priimdama daugelį sprendimų Komisija taikė Sutarties 87 ir 88 straipsnius, visų pirma išaiškindama Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą „pagalbos“ sąvoką. Savo poziciją dėl *de minimis* ribos, kurios neviršijant pagalba Sutarties 87 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra išdėsciusi pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai ⁽³⁾ ir 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai ⁽⁴⁾, 2007 m. sausio 1 d. pakeistame 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai ⁽⁵⁾. Atsižvelgiant į specialias žemės ūkio sektoriuje taikomas taisykles ir į tikimybę, kad šiame sektoriuje net ir labai nedidelė pagalba gali atitikti Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijus šiame sektoriuje, lygi, Reglamentas (EB) Nr. 69/2001 šiam sektoriui netaikomas. Tačiau į Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymo sritį neįeina žemės ūkio produktų gamybos sektorius.

(3) Tačiau per daugelį metų Komisijos įgyta patirtis parodė, kad ir labai nedidelio dydžio žemės ūkio sektoriuje suteikta pagalba tam tikromis sąlygomis gali neatitikti Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų, todėl 2004 m. spalio 6 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1860/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose ⁽⁶⁾ buvo nustatytos taisyklės, leidžiančios minėtame sektoriuje teikti *de minimis* pagalbą. Šis reglamentas, pagal kurį vienai įmonei suteikta bendra *de minimis* pagalbos suma laikoma neatitinkančia visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų, jei per trejus metus neviršija 3 000 EUR tam pačiam pagalbos gavėjui ir neviršija bendros valstybės narės nustatyta sumos bei sudaro 0,3 % metinio žemės ūkio sektoriuje pagamintos produkcijos apimtys, taikomas pagrindinei gamybai, žemės ūkio produktų perdirbimui ir pardavimui.

(4) Atsižvelgiant į žemės ūkio produktų perdirbimo ir pardavimo veiklos bei pramoninės veiklos panašumus, žemės ūkio produktų perdirbimas ir pardavimas patenka į Reglamento (EB) Nr. 1998/2006, kuriuo reglamentuojama *de minimis* pagalba pramoninei veiklai, taikymo sritį. Todėl ši veikla nepatenka į Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 taikymo sritį. Siekiant didesnio aiškumo, reikia panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 ir pakeisti jį nauju, tik žemės ūkio produktų gamybos sektoriui taikomu reglamentu.

(5) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį, didžiausia nustatyta 3 000 EUR pagalbos suma tam pačiam pagalbos gavėjui per trejus metus gali būti padidinta iki 7 500 EUR, o 0,3 % metinė žemės ūkio sektoriuje pagamintos produkcijos riba – iki 0,75 %, nes tai nedaro poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, neiškraipo konkurencijos ar nekeltų tokios grėsmės, be to, tokio dydžio suteiktai pagalbai netaikoma Sutarties 87 straipsnio 1 dalis, jei įvykdomos tam tikros sąlygos. Be to, toks padidėjimas leidžia sumažinti administracines išlaidas. Skaičiuojant reikia remtis atitinkamos valstybės narės įmonės mokesčiais metais. Jei pasirenkamas trejų metų atskaitinis laikotarpis, jį reikia taikyti pagal slenkamąjį principą: skiriant naują *de minimis* pagalbą, reikia nustatyti bendrą visos per atitinkamą mokesčių laikotarpį bei devesis ankstesnius mokesčius metus skirtos *de minimis* pagalbos

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

⁽²⁾ OL C 151, 2007 7 5, p. 16.

⁽³⁾ OL C 68, 1996 3 6, p. 9.

⁽⁴⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁽⁵⁾ OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

⁽⁶⁾ OL L 325, 2004 10 28, p. 4. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 875/2007 (OL L 193, 2007 7 25, p. 6).

sumą. Didesnė nei 7 500 EUR pagalba negali būti skaidoma į mažesnes dalis siekiant, kad ji patektų į šio reglamento taikymo sritį.

- (6) Šis reglamentas neturi būti taikomas pagalbai eksportui arba pagalbai, kuri sudaro palankesnes sąlygas vartoti vietas, o ne importuotus produktus. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, skirtai finansuoti prekybos tinklų kitose šalyse kūrimą ar jų veiklą. Pagalba, teikiama dalyvavimo prekybos mugėse, mokymo arba konsultavimo paslaugų išlaidoms dėl naujo arba esamo produkto pristatymo naujoje rinkoje padengti, paprastai nelaikoma pagalba eksportui.
- (7) Pagal Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktiką Bendrijai priėmus teisės aktus, nustatančius bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės privalo nesiiinti jokių nuo tų teisės aktų leidžiančių nukrypti arba jų galiojimui neigiamą poveikį darančių⁽¹⁾ priemonių. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkoje įsigytų arba į ją pateiktų produktų kainą ar kiekį.
- (8) Siekiant skaidrumo, lygiateisiškumo ir tinkamo *de minimis* pagalbos ribos taikymo reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne finansinių subsidijų forma, būtų konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų, išskyrus subsidijas arba dalimis mokamą pagalbą, subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis palūkanų normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinomis rinkos palūkanų normomis turėtų būti laikomos orientacinės palūkanų normos, kurias remdamasi objektyviais kriterijais reguliariai nustato Komisija ir kurios skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba internete. Tačiau prie žemiausios normos gali reikėti pridėti papildomus pagrindinius punktus, atsižvelgiant į pateiktas garantijas arba su pagalba gavėju susijusią riziką.
- (9) Siekiant skaidrumo, lygiateisiškumo ir tinkamo *de minimis* pagalbos ribos taikymo, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik skaidriai *de minimis* pagalbai. Skaidria pagalba laikytina tokia pagalba, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima iš anksto tiksliai apskaičiuoti neatlikus rizikos įvertinimo. Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, subsidijas, palūkanų normų subsidijas ir apribotą atleidimą nuo mokesčių. Pagalba, kurią sudaro lengvatinės paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis subsidijos suteikimo metu rinkoje galiojusia palūkanų normomis. Pagalba, kurią sudaro kapitalo

įnašai, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai bendra valstybės kapitalo įnašų suma tam pačiam pagalbos gavėjui yra mažesnė negu nustatyta *de minimis* riba. Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutinės įmones skatinti⁽²⁾ nurodyta pagalba neturi būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią rizikos kapitalo schemą kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* ribos.

- (10) Būtina užtikrinti garantijų schemų, kurios negali turėti poveikio prekybai ir iškraipyti konkurencijos ir apie kurias turima pakankamai duomenų, galimam poveikiui patikimai įvertinti, teisinį saugumą. Todėl šiuo reglamentu turėtų būti nustatyta nuo garantijos priklausanti riba, pagrįsta individualios paskolos pagrindinės garantijos suma. Ši konkreti riba turi būti apskaičiuota remiantis metodika, kuri naudojama vertinti valstybės pagalbos sumai, įtrauktai į garantijų schemas, pagal kurias padengiamos perspektyvių įmonių paskolos. Ši konkreti riba neturėtų būti taikoma individualiai *ad hoc* pagalbai, nepatenkančiai į garantijos schemos taikymo sritį, taip pat garantijoms, teikiamoms pagrindiniams sandoriams, kurie nelaikomi paskolomis, pavyzdžiui, garantijos kapitalo sandoriams. Konkreti riba turėtų būti nustatoma pagal tai, kad atsižvelgiant į 13 % ribos normą (galutinis išipareigojimų nevykdymo santykis), atspindinčią garantijų schemų blogiausią atvejį Bendrijoje, 56 250 EUR sudarančios garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas gali būti prilygintas 7 500 EUR *de minimis* ribai. Ši konkreti riba turėtų būti taikoma tik ne didesnei nei 80 % pagrindinės paskolos daliai suteikiamoms garantijoms. Taikydamos šį reglamentą ir siekdamos nustatyti bendrąjį garantijos forma suteiktos pagalbos subsidijos ekvivalentą, valstybės narės gali naudoti ir Komisijos patvirtintą metodiką, apie kurią buvo pranešta remiantis Komisijos reglamentu, susijusiu su valstybės pagalbos sritimi, jeigu patvirtinta metodika yra aiškiai skirta atitinkamų garantijų rūšiai ir pagrindinių sandorių rūšiai.
- (11) Šis reglamentas neturi būti taikomas sunkumų patiriančioms įmonėms, apibrėžtoms Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽³⁾, atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su tokioms įmonėms skirtos pagalbos bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu.
- (12) Remiantis principais, reglamentuojančiais pagalbą, apibrėžtą Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, *de minimis* pagalba turi būti laikoma skirta tuo momentu, kai įmonė pagal galiojančias nacionalines taisykles įgyja teisę tokią pagalbą gauti.

⁽¹⁾ 2002 m. rugsėjo 19 d. sprendimas byloje C-113/00 *Ispanija prieš Komisiją*, Rink. 2002, p. I-7601,73 punktas.

⁽²⁾ OL C 194, 2006 8 18, p. 2.

⁽³⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

- (13) Siekiant, kad nebūtų vengiama laikytis nuostatų, susijusių su įvairiose Bendrijos priemonėse nustatytomis didžiausiomis pagalbos sumomis, *de minimis* pagalbos neturėtų būti leidžiama sumuoti su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti, jei kiekvienu atveju konkrečiomis aplinkybėmis šitaip sumuojant gaunamas pagalbos dydis viršytų Bendrijos teisės aktuose nustatytą dydį.
- (14) Šiuo reglamentu neatmetama galimybė ne šio reglamento pagrindu valstybės narės priimtos priemonės, pavyzdžiui, kapitalo įnašų arba garantijų atveju, nelaikyti valstybės pagalba, apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, nes tokia priemonė atitinka normaliomis rinkos ekonomikos sąlygomis veiklą vykdančio privataus investuotojo veikimo principus.
- (15) Komisija privalo užtikrinti, kad būtų laikomasi valstybės pagalbos teikimo taisyklių ir visų pirma, kad pagalba, teikiama pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, atitiktų jos teikimo sąlygas. Remdamosi Sutarties 10 straipsnyje nurodytu bendradarbiavimo principu, valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą, sukurdamos reikalingą mechanizmą, užtikrinantį, kad bendra pagal minėtą taisyklę suteiktos pagalbos suma neviršytų nei 7 500 EUR ribos vienam pagalbos gavėjui, nei pagal žemės ūkio sektoriaus produkcijos vertę Komisijos nustatytų bendrųjų ribų. Todėl reikėtų, kad valstybės narės, skirdamos *de minimis* pagalbą, atitinkamai įmonei praneštų apie skirtos pagalbos dydį ir tai, kad pagalba yra *de minimis* tipo, nurodydamos šį reglamentą. Be to, prieš skirdama pagalbą, valstybė narė turi gauti įmonės deklaraciją apie bet kokią kitą einamaisiais ir dvejais ankstesniais mokestiniais metais jai suteiktą *de minimis* pagalbą bei nuodugniai patikrinti, ar suteikus naują pagalbą bendra gautos *de minimis* pagalbos suma neviršija didžiausių pagalbai taikomų ribų. Šių ribų laikymąsi taip pat galima patikrinti naudojantis centriniu registru. Taikant Europos investicijų fondo sukurtas garantijų schemas, pastarasis galėtų sudaryti pagalbos gavėjų sąrašus ir reikalauti, kad valstybės narės pagalbos gavėjus informuotų apie gautą *de minimis* pagalbą.
- (16) Iš pradžių buvo planuota, kad Reglamentas (EB) Nr. 1860/2004 nustos galioti 2008 m. gruodžio 31 d. Atsižvelgiant į tai, kad šis reglamentas turėtų įsigaliooti iki šios datos, reikėtų išaiškinti jo taikymo poveikį pagal Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 teikiamai valstybės pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms.
- (17) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį šioje srityje ir atsižvelgiant į būtinybę nuolat peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, reikėtų šio reglamento galiojimo laiką apriboti. Tuo atveju, jei šio reglamento galiojimas baigtųsi jo nepratęsus, valstybėms narėms dėl *de minimis* pagalbos, kuriai

buvo taikomos šios nuostatos, turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių pritaikymo laikotarpis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms, išskyrus:

- pagalbą, kurios dydis nustatomas pagal į rinką pateiktų produktų kainą arba kiekį;
- pagalbą su eksportu susijusiai veiklai, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, prekybos tinklų kūrimu bei jų veikimu, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
- pagalbą, kuria siekiama sudaryti palankesnes sąlygas naudoti vietinius, o ne importuotus produktus;
- pagalbą, skirtą sunkumų patiriančioms įmonėms.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonės – tai įmonės, kurios verčiasi pirmine žemės ūkio produktų gamyba;
- žemės ūkio produktai – tai Sutarties I priede išvardyti produktai, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, patenkančius į Tarybos reglamento (EB) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾ taikymo sritį.

3 straipsnis

De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šio straipsnio 2–7 dalyse nustatytas sąlygas, nelaikomos atitinkančiomis visus Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, todėl joms netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti apie pagalbą.

2. Bendra *de minimis* pagalbos, suteiktos vienai įmonei per trejus mokestinius metus, suma neturi viršyti 7 500 EUR. Ši riba taikoma neatsižvelgiant į taikomą pagalbos formą ir tikslą. Skaičiuojant reikia remtis atitinkamos valstybės narės įmonės mokestiniais metais.

⁽¹⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

Jei pagal pagalbos priemonę numatyta bendra pagalbos suma viršija pirmojoje pastraipoje nurodytą ribą, šis reglamentas tokiai pagalbos sumai ar net jos daliai, kuri neviršija nustatytos ribos, negali būti taikomas. Tokiu atveju šis reglamentas negali būti taikomas pagalbos priemonei nei pagalbos suteikimo metu, nei bet kada vėliau.

3. Bendra *de minimis* pagalbos, kurią valstybė narė suteikia visoms žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms per trejus mokesčius metus, suma neviršija priede nurodytos vertės.

4. 2 ir 3 dalyse nurodytos ribos išreiškiamos subsidijos forma. Skaičiuojamos bendros sumos, t. t. neatskaičius mokesčių ar kitų išskaitymų. Jeigu pagalba teikiama ne subsidijų forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

5. Dalimis išmokamos pagalbos atveju jos vertė perskaičiuojama skyrimo metu. Perskaičiuojant pagalbos sumą ir apskaičiuojant bendrąjį pagalbos ekvivalentą, taikoma pagalbos skyrimo metu galiojusi orientacinė palūkanų norma.

6. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, neatsižvelgiant į jos formą, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma iš anksto tiksliai apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidri pagalba). Visų pirma:

- a) pagalba, teikiama paskolų pavidalu, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis subsidijos suteikimo metu rinkoje galiojusiomis palūkanų normomis;
- b) pagalba, teikiama kapitalo įnašų pavidalu, nelaikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės kapitalo įnašų suma neviršija *de minimis* ribos;
- c) pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės, nelaikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusių rizikos kapitalo schemą numatomas valstybės kapitalas neviršija *de minimis* ribos;
- d) pagal garantijos schemą teikiama individuali pagalba įmonėms, kurios nėra sunkumus patiriančios įmonės, yra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai paskolos dalis, kuriai suteikiama garantija pagal tokią schemą, neviršija 56 250 EUR vienai įmonei. Jei pagrindinės paskolos garantijos dalis sudaro tik šios sumos dalį, laikoma, kad tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas atitinka tokią pat 2

dalyje nustatytos didžiausios sumos dalį. Garantija negali būti skirta didesnei nei 80 % pagrindinės paskolos daliai.

Garantijos schemas taip pat laikomos skaidriomis pagalbos schemomis, jei jos atitinka šias sąlygas:

- i) prieš pradėdant jas įgyvendinti Komisija, pagal savo patvirtintus valstybės pagalbos reglamentuojamuosius dokumentus yra patvirtinusi pagalbos, suteiktos garantijos forma, bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimo metodiką, skirtą šiam reglamentui įgyvendinti;
- ii) patvirtinta metodika yra aiškiai skirta su šio reglamento taikymu susijusių garantijų rūšiai ir pagrindinių sandorių rūšiai.

7. *De minimis* pagalbos neleidžiama sumuoti su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti, jei kiekvienu atveju konkrečiomis aplinkybėmis šitai sumuojant gaunamas pagalbos dydis viršija Bendrijos teisės aktuose nustatytą dydį.

4 straipsnis

Stebėseną

1. Jeigu valstybė narė ketina įmonei skirti *de minimis* pagalbą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą skiriamos pagalbos sumą (išreikštą bendrojo subsidijos ekvivalentu) ir tokios pagalbos *de minimis* tipą, pateikdama aiškiai nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jei pagal ta pačią pagalbos schemą *de minimis* pagalba skiriama kelioms įmonėms ir joms skiriamos nevienodos pagalbos dalys, valstybė narė šią prievolę gali atlikti informuodama įmones apie nustatyto dydžio sumą, atitinkančią didžiausią pagal tokią pagalbos schemą skirtiną sumą. Tokiu atveju minėta nustatyto dydžio suma remiamasi nustatant, ar laikomasi 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos. Be to, prieš skirdama pagalbą valstybė narė turi gauti atitinkamos įmonės deklaraciją popieriuje arba elektronine forma apie bet kokią kitą dvejais ankstesniais ir einamaisiais mokesčiais metais jai suteiktą *de minimis* pagalbą.

Valstybė narė iš kiekvieno pagalbos gavėjo gauna deklaraciją, kurioje nurodoma, kad pagalbos gavėjo gauta visa *de minimis* pagalba neviršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos didžiausios sumos. Jeigu ši riba viršijama, atitinkama valstybė narė turi užtikrinti, kad apie pagalbos priemonę, dėl kurios viršijama riba, būtų pranešta Komisijai arba kad pagalba iš gavėjo būtų išieškota.

2. Valstybė narė *de minimis* pagalbą gali skirti tik patikrinusi, ar bendra per atitinkamus mokestinius metus ir dvejus ankstesnius mokestinius metus gauta *de minimis* pagalba neviršija 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų ribų.

3. Jei valstybė narė įsteigia centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visą tos valstybės narės valdžios institucijos suteiktą *de minimis* pagalbą, patenkančią į šio reglamento taikymo sritį, 1 dalies antros pastraipos sąlyga netaikoma nuo tada, kai registre turimi duomenys apima ne mažiau kaip trejų metų laikotarpį.

4. Jei valstybė narė skiria pagalbą remdamasi garantijų schema, suteikdama garantiją, dengiamą iš Europos Sąjungos biudžeto lėšų per Europos investicijų fondą, šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos galima netaikyti.

Tokiais atvejais taikoma ši priežiūros sistema:

- a) Europos investicijų fondas, remdamasis informacija, kurią jam privalo pateikti finansiniai tarpininkai, kasmet sudaro pagalbos gavėjų sąrašą, kuriame nurodomas ir kiekvieno jų gautos pagalbos bendrasis subsidijos ekvivalentas; Europos investicijų fondas nusiunčia šią informaciją atitinkamai valstybei narei ir Komisijai;
- b) per tris mėnesius nuo Europos investicijų fondo atsiųstos informacijos gavimo dienos atitinkama valstybė narė perduoda šią informaciją galutiniams pagalbos gavėjams;
- c) atitinkama valstybė narė iš kiekvieno pagalbos gavėjo gauna deklaraciją, kurioje nurodoma, kad pagalbos gavėjo gauta visa *de minimis* pagalba neviršija *de minimis* ribos. Jei ši riba viršijama, atitinkama valstybė narė turi užtikrinti, kad apie pagalbos priemonę, dėl kurios viršijama riba, būtų pranešta Komisijai arba kad pagalba iš gavėjo būtų išieškota.

5. Valstybės narės registruoja ir kaupia visą su šio reglamento taikymu susijusią informaciją. Taip parengtose bylose kaupiama informacija, reikalinga nustatyti, ar įvykdytos visos šiame reglamente nustatytos sąlygos.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija saugoma:

- a) apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą – dešimt metų nuo pagalbos skyrimo dienos;
- b) apie *de minimis* pagalbos schemas – dešimt metų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai pagal atitinkamą schemą buvo skirta paskutinė individuali pagalba.

6. Komisijos rašytiniu prašymu valstybės narės per dvidešimt darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį Komisijai pateikia informaciją, kuri pastarosios manymu būtina, kad ji galėtų nustatyti, ar įvykdytos šiame reglamente nustatytos sąlygos, visų pirma sąlyga, susijusi su bendra *de minimis* pagalbos suma, kuri buvo skirta tam tikra įmonei ir atitinkamos valstybės narės žemės ūkio sektoriui.

5 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1860/2004 panaikinamas 2008 m. sausio 1 d.

6 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki 2008 m. sausio 1 d. suteiktai pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms, jei minėta pagalba atitinka visas šio reglamento 1–4 straipsniuose nustatytas sąlygas, išskyrus reikalavimą pateikti aiškią nuorodą į šį reglamentą, nurodytą 4 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje. Šių sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija įvertina remdamasi šioje srityje taikomomis bendrosiomis nuostatomis, rekomendacijomis, komunikatais ir pranešimais.

2. *De minimis* pagalba, suteikta po 2005 m. sausio 1 d. ir nuo šio reglamento įsigaliojimo praėjus ne daugiau kaip šešioms mėnesiams, atitinkanti iki šio reglamento įsigaliojimo žemės ūkio produktų gamybos sektoriui taikomo Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalies sąlygų ir todėl jai netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas pranešimo reikalavimas.

3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui šiame reglamente nustatytas sąlygas atitinkanti *de minimis* pagalba šiame reglamente nustatytais sąlygomis gali būti panaudojama dar šešis mėnesius.

7 straipsnis

Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2008 m. sausio 1 d. Iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 20 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

PRIEDAS

Valstybių narių žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje veikiančioms įmonėms skirtos *de minimis* pagalbos didžiausios suvestinės sumos, numatytos 3 straipsnio 3 dalyje:

<i>(EUR)</i>	
BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500